

kun et Kvarter over 8, men Skolen ligger paa Østerbro, og selv skal han tilbage og være paa Kontoret i Byen Kl. 9. Lade Barnet gaa alene tør Forældrene ikke, og saa overtaler han sig da — træt og bleg af Nattearbejde — til at tro, denne Morgentur kvikker ham op, medens han i Virkeligheden trængte betydelig mere til at sove den halve Time længere om Morgen. Afhentningen besørger saa af Hustruen plus den Lille i Barnevognen og en paa 4 Aar ved Haanden.

Noget senere kommer Grosserens Stuepige med en lille jævnaldrende Pige, der gaar i samme Skole som Fuldmægtigens. Hvad vilde nu være naturligere, end at Pigen fulgte og hentede begge Børn? Den lille Venlighed vilde betyde saa uendelig meget for Familien paa 4de Sal, men end ikke i Drømme falder dette Grosserfruen ind, og skulde den godmodige Pige i sit Hjertes Enfold stille et Forslag i den Retning, vilde hun sikkert blive mødt med noget om, at det altid er bedst at passe sig selv og ikke blande sig i andres Forhold, eller at man jo aldeles ikke kender de Mennesker o. m. a.

Som om det ikke var naturligt, at vi Kvinder hjalp hinanden! Vi kunde det sikkert, om vi ikke saa ængstelig holdt paa en ofte forloren Værdighed, ikke var saa angst for at støde — ogsaa meget lette til at føle os stødt, om vi i det hele og store »tænkte« noget mere, følte os mere som et lille Samfund, hvor det at hjælpe hinanden var ikke en Pligt men en ganske selvfølgelig Ting. Saa kom vi maaske saa vidt, at a womans work blev done, og hun endda ved Siden af fik Tid til at være noget baade for sig selv og andre.

Olga Hoffmann-Canitz.

Hvem vil sejre?

»Kvindernes Blad« har fornylig bragt en interessant Artikel om Anti-Stemmeretsbevægelsen i England, som sikkert har været til stor Nytte for mange. — Den tiltrængtes netop.

Man havde læst saa meget om de engelske Suffragettes Kamp, om deres Opfindsomhed, Udholdenhed og Voldsomhed,

— alle Blade bragte jo — og bringer stadig — Meddelelser herom. En og anden havde maaske ogsaa hørt noget om en Anti-Suffragetbevægelse, der var ved at rejse sig derovre, men noget udførligere om den og dens Ideer hørte man ikke. Den nævnedes maaske *en* Gang i en lille Notits for hver 50 Gange man saa en beundrende eller fordømmende Artikel om Suffragetterne.

Nu kommer man altsaa i nærmere Berøring med den gennem »Kvindernes Blad«, — dens Program og Idéer fremlægges, — man kan altsaa tage sit Standpunkt til den.

Allerførst faar man da at vide, at der blandt Medlemmerne i »The Anti-Suffrage League« er en Mængde Mænd — men at ogsaa Kvinderne er stærkt repræsenterede; — der nævnes Kvinder, hvis Navn har klang i Kunstens, Literaturens og Filantropiens Verden; — det antydes, at den mondaine Kvinde, Bourgeoisie-Damen og Middelstands-Fruen ogsaa er repræsenteret. Her savner en opmærksom Læser straks en Klasse Kvinder — *den selverhvervende*, saaledes som man kender hende udenfor »Kunsten og Literaturen«. Hun findes altsaa ikke blandt Tilhængerne. Og læser man videre, undres man ikke herover.

Thi høre man om de Grundpiller, hvorover Anti-Suffragetterne bygger deres Program! Det er saare interessant og opbyggeligt at læse herom.

Der er to Ting, Anti-Suffragetterne »stoler paa«, og en Ting, de »frygter for«.

De *stoler* paa:

- 1 »Den indirekte Indflydelse, der altid har gjort det let for Kvindehænder at flytte Brikkerne paa Verdenshistoriens uhyre Skakbrædt.«
- 2 »Det lille men glimrende Antal overlegne Kvinder, der virkelig er begavede med Talent til at indtage en fremragende Stilling.«

Og de *frygter* for:

At Mandens Ridderlighed overfor Kvinden ved hendes politiske Ligestilling skal gaa tabt!

Det er altsaa med disse tre Punkter for Øje man skal se at blive klar over sit Standpunkt til Bevægelsen, — hvis man ikke allerede er det.

Og man spørger: »Er det virkelig Tilfældet, at en Skare af fremragende Kvinder aabent bekender sig til Læren om